

TÌNH THƯƠNG CỨU ĐỘ

(Mt 14,22-33)

- KHUNG CẢNH: (1) Biển đêm nổi sóng, một chiếc thuyền con lênh đênh.
Những con sóng biển và những con sóng đời.
- (2) Hai bàn tay: Một bàn tay chới với từ dưới đưa lên
Một bàn tay vững chãi từ trên đưa xuống
Dừng lại ở giây phút hai bàn tay chạm vào nhau.

ƠN XIN: Giữa nhiều bão tố và sóng gió thử thách, xin cho con luôn vững một niềm tin.
Giữa đêm tối của cuộc đời, xin cho lời thì thầm của Chúa luôn vang vọng trong lòng con: *“Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ!”*

ĐIỂM GẮM

1. Sang bờ bên kia (c.22)

Đức Giê-su liền bắt các môn đệ xuống thuyền qua bờ bên kia, ngay khi kết thúc phép lạ hoá bánh ra nhiều. Chúng ta có thể dừng lại để suy niệm với hình ảnh “bờ bên kia”:

- “Bờ bên này” đang vui vẻ, đang giữa lúc vinh quang hào nhoáng vì được mọi người tung hô. “Bờ bên kia” là một khoảng thình lảng và rút lui. “Bờ bên này” là khung trời quen thuộc, với những người gần gũi. “Bờ bên kia” là khung trời xa lạ. Khi các môn đệ bắt đầu hành trình đi từ “bờ bên này” sang “bờ bên kia”, biển liền dậy sóng. Là sóng biển hay sóng lòng?
- Chúng ta đều là những người có kinh nghiệm “sang bờ bên kia”. Chúng ta đã bỏ lại “bờ bên này” tất cả những gì là thân thuộc gần gũi, để đi tìm một cuộc sống mới ở “bờ bên kia”. Trong bối cảnh của bài Tin Mừng này, chúng ta nhìn lại hành trình của mình, nhìn lại những sóng gió mà chúng ta đã phải trải qua trên biển đời. Đặc biệt, nhìn lại cách mà chúng ta đã có thể vượt qua sóng gió. Đằng sau tất cả những thăng trầm, phải chăng đã luôn có một Bàn Tay quyền năng âm thầm gìn giữ và cứu vớt chúng ta? Nếu không, sao chúng ta có được ngày hôm nay...
- Các môn đệ xuống thuyền sang bờ bên kia, vì được Đức Giê-su sai đi. Đó là hành trình sứ mạng. Có bao giờ chúng ta nghĩ rằng việc mình sang “bờ bên kia” cũng là một sứ mạng? Chúa sai tôi sang bờ bên kia để làm gì?

2. Người đi trên mặt biển mà đến...

(1) Đức Giê-su đi trên mặt biển

Chúng ta thấy gì nơi hình ảnh Đức Giê-su đi trên mặt biển mà đến với các môn đệ? Một Thiên Chúa quyền năng có thể chinh phục mọi sức mạnh của sự dữ? Hay một Thiên Chúa là Tình Yêu và đầy Lòng Thương Xót?

- Để diễn tả tình yêu, ca dao Việt Nam thường nói: *“Yêu nhau mấy núi cũng leo, mấy sông cũng lội mấy đèo cũng qua”*; tục ngữ Do thái thì nói: *“Yêu nhau thì đi*

trên mặt biển mà đến với nhau”. Tôi nhìn thấy gì nơi hình ảnh Đức Giê-su băng đi trên mặt biển mà đến với các môn đệ?

- Thấy các môn đệ đang phải chèo chống vất vả giữa sóng gió của biển đêm, Đức Giê-su phải bỏ luôn cả giờ cầu nguyện với Cha (c.22). Từ trên núi cao, Đức Giê-su lao mình vào lòng biển đêm đầy sóng gió để đến với các môn đệ của mình. Tôi có thấy nơi đây bóng dáng của Mẫu Nhiệm Nhập Thể, của Tình Yêu Cứu Độ, của một Thiên Chúa Nhập Thể làm người vì tình yêu nhân loại?
- Thiên Chúa có cách thể hiện tình yêu rất lạ: Ngài không dẹp bỏ hết mọi sóng gió trên đường đời của con người, nhưng Ngài luôn hiện diện với con người trong mọi cơn sóng gió. Vậy nên đừng xin cho cuộc đời tôi không gặp sóng gió. Hãy xin cho tôi được an bình an, vì biết nhận ra sự hiện diện và đồng hành của Chúa giữa những sóng gió đời tôi. Có Chúa là có tất cả.

(2) Phê-rô đi trên mặt biển

“Thưa Ngài, nếu quả là Ngài, xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến với Ngài”
(c28)

- Phê-rô không phải là người có niềm tin mạnh mẽ, nhưng ông là người dám dấn thân. Ông dám bỏ lại chiếc thuyền phía sau lưng, vì tin rằng Thầy mình đang ở phía trước. Hãy hình dung những bước chân đầu tiên của Phê-rô, tư thế đong đưa trên sóng biển, nỗi lòng phập phồng bất an... Dầu vậy, Phê-rô vẫn đi về phía trước. Phê-rô dám đi, vì ông biết rằng thậm chí khi mình có bị chìm đi nữa, thì mình vẫn có Người để kêu cứu.
- Giáo hội ngày nay cần những “Phê-rô” dám dấn thân như thế, thay vì lo sợ cố thủ chỉ để giữ chặt chiếc thuyền chòng chành...

3. Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ (c.27).

- Lời trấn an của Đức Giê-su dành cho các môn đệ cũng là lời trấn an mà Người dành cho tôi mỗi ngày. Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ!
- Dâng lên Chúa, tất cả những nỗi sợ hãi vẫn còn đeo bám và ám ảnh tôi.
- Trong giờ cầu nguyện, tôi có thể lặp lại nhiều lần Lời này. Để cho lời ấy được vọng vang và trở thành lời sống cho tôi.
- Xin cho tôi dám tin rằng Thiên Chúa luôn có thể làm tất cả vì tôi
- Xin cho tôi được an luôn biết nhìn ra Chúa ngay giữa những thử thách đời thường. Khi đó, mỗi sóng gió và thử thách đều là cơ hội để tôi gặp được Chúa.

---+---

TRÍCH TÔNG THƯ “DUNG MẠO LÒNG THƯƠNG XÓT”

Chân lý đầu tiên của Giáo Hội là tình yêu Chúa Kitô. Giáo Hội muốn trở thành nữ tỳ và người trung gian của tình yêu ấy, một tình yêu tha thứ và tự hiến. Vì thế, nơi đâu có Giáo Hội hiện diện, thì nơi đó lòng thương xót của Chúa Cha phải được tỏ hiện. Trong các giáo xứ, các cộng đoàn, hiệp hội và phong trào, nói chung, ở đâu có các Kitô hữu hiện diện, thì ở đây bất cứ ai cũng sẽ gặp thấy một tụ điểm chan hòa lòng thương xót. – số 12